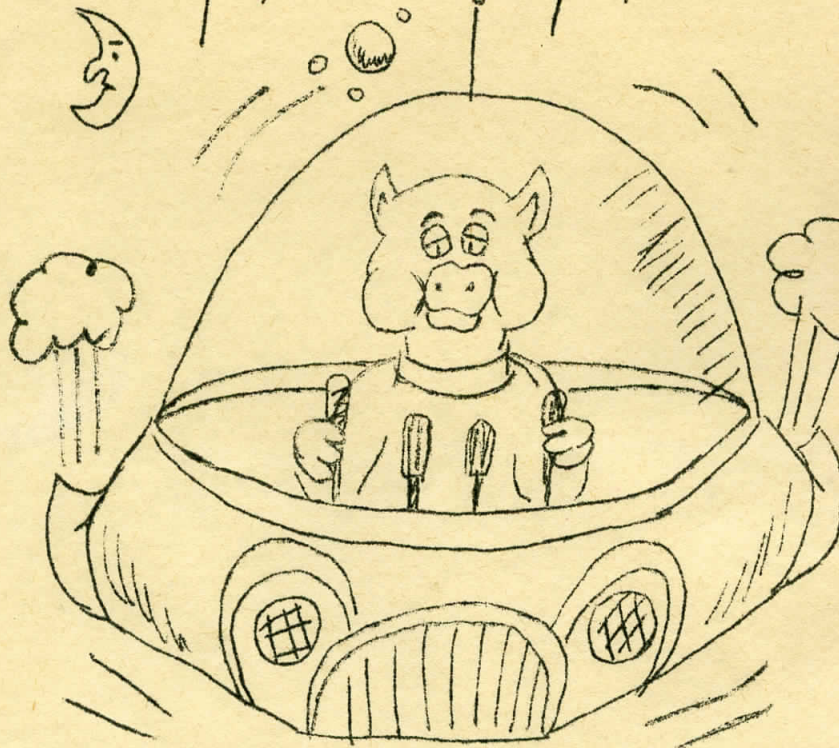

דברי הכפר

מ"מ

פאריס קרה ובה, קרה ובה, קרה

653 6N

כפר נגל

22.2.80

ה' אדר תש"ם

128 איתח

מה נשמע ?

* השבוע שעבר היה בסימן של 30 שנים למפעל. זה התחיל במבצע תעמולה בזעיר אפין בתא הדאר שלנו והמשיך במסיבה שערכו לנו עובדי המפעל. על הקיר הוקרנו לנו תמונות שתארו את התפתחות המפעל ובאותו זמן קבלנו גם הסבר מילולי, רק חבל שדברו אלינו כאילו הינו ילדים בגן, ויותר חבל שהריקודים בוטלו מסיבה טכנית כלשהי, אבל אף על פי כן היה ערב מהנה. ויום אחר כך טילנו במבוכה, סליחה במפעל וראינו כמו ענינו את ההתפתחות האדירה של המפעל ואולי גם הבנו יותר טוב מדוע ומהיכן נובעות הבעיות של כוח האדם.

* למשפחת דבולט נולדה בת בשם יפעת, לאם ולבת שלום. מצבו של הבעל לא ידוע.
נשמע מפי הסף, רינת (31/2) שאביה הסיע את שרה לבית החולים: "אבא נסע להוליד את החינוקת".

* קצת באיחור, קבוצה אוסטרלית חדשה הגיעה אלינו. הם ישהו אצלנו באולפן ל- 3 חודשים, בק"ש, ויתחרו אלינו ל- 8 חודשים נוספים, נקודה מאכזבת - בקבוצה 26 איש, מהם רק 8 בנות. במה חטאנו?

* בשטח הכידור. הכונו לפורים והנושא הפעם "מחוץ לחלל" או "בחלל החיצון" או *OUT OF SPACE* או *PIGS IN SPACE* או כל דבר אחר שכלול בעולם הכוכבים, הבנה נקווה שביום זה תשרה קצת שמחה ועליצות במעוננו אחרי יובש תרבותי ובידורי ארוך. נקווה שחברים יתנו עוד צ'אנס ולא ילכו כל כך מהר מהמסיבה או שבכלל לא יבואו, כמו שקורה הרבה בזמן האחרון.
ובאותו עניין, בשבוע הבא יפתח הזיג-בוקס לכל המעוניינים.

* תקלאות, קטיף הפוארטה באבוקדו הסתיים, הן בדרוז והן בביית ועכשיו מתחילים בקטיף האס.

* חדשות מהמרפאה. נאחל רפואה שלמה למר יודיאקין שנמצא בבי"ח בצפת, לפי דברי המרפאה מצבו משתפר והולך ומארת לו חברה לארי ברקוביץ השוהה גם הוא בבי"ח.

ולסיום נאחל לכולם שבת שלום ומזג אויר טוב
אילן

ברגע האחרון... ברגע האחרון... ברגע האחרון... ברגע האחרון... ברג
* לענת אשר התחתנה השבוע עם בח"ל מקיבוץ יפתח הרבה, הרבה מזל טוב ואושר בחיים.

* קצת באיחור, לדליה חצור אשר סיימה קורס קצינות, כל הכבוד ובהצלחה!
המערכת.

משולחן המערכת

שלחן המערכת ישמש השבוע לאכילה בלבד.
אתכם הסליחה - אתנו, התאבון!

נ.ב. אם כל המכוניות בארץ נוסעות בצידו הימני
של הכביש, מדוע אינן מתנגשות זו בזו?

נ.ב.ב. החזאי מודיע שדף השער יהיה השבוע
סתמי עד נחמד עם התעצבנות קלה בערב.

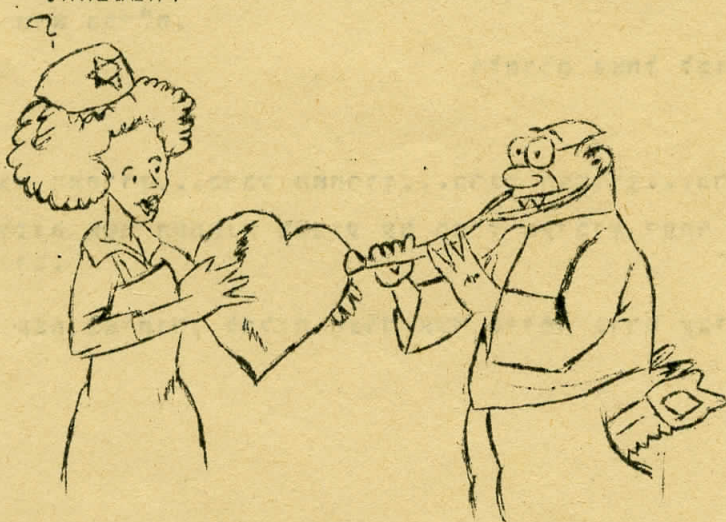
מילות הוקרה

אנו רוצים להודות לרופא, האחיות, מרכזת וועדת הבריאות ויתר הצוות על
העזרה והתמיכה אשר נתנו לנו במשך התקופה הקשה בחדשים האחרונים. לא פעם
הצטרכנו את עזרתם, אפילו במשך הלילה בביתם ותמיד נתנו אותה עם כל הלב.
תודתנו לכולכם על הטיפול המסור.

לחברים אשר עזרו לנו בדרכים שונות, אנו רוצים להודות. תמיכתכם ודאגתכם
עזרו מאד.
אנחנו מאבדים הרבה דברים יפים וטובים בעולמנו המשתנה מידי יום,
אבל העזרה ההדדית והכנות נשארים איתנו.

רוב תודות

ג'ים אסתר
והמשפחה.

הודים ותגובות

מכתב של תשובה, הסבר ועוד...

תחילה אציג את עצמנו: אנו שניים מכיתת "עופרית", יצאנו לטיול שנתי ובתמורה אבקש מכם, החברים, שתשימו לב למה שברצוני לומר. תחילה נרצה להתייחס לבעיות שלדעתנו הם הם שורש העניין שילדי "עופרית" לא יצאו לטיול שנתי. (חלק מדברנו נאמרו במאמר של חברי לכיתה שהתפרסם ב"דברי הכפר" הקודם, אך יש ברצוני לחזקם ואולי אף לסטור אותם.)

הבעיה הראשונה שהיא היקפית מאד ועד כמה שידענו משיגים, הבעיה קשורה בחינוך.

ילד לרוב מושפע מהוריו, מדריכיו ובמידה שהוא גר בקיבוץ - הוא מושפע גם מהחינוך והאווירה הכללית בקיבוץ.

אם יורשה לנו לשפוט, הורים רבים אינם הולכים בדרך הנכונה בחינוך ילדיהם. (או יוצאים מתוך ההנחה שאי היציאה לטייל סוטר את ה"חינוך הטוב" לפי המוסכמות של דורנו) הדבר מתבטא בשטחים רבים בחיי כיתתנו שאין ברצוני לפרטם.

הבעיה השניה היא: - הדרכה - אולי משתלבת עם הסעיף השלישי: חינוך כללי בקיבוץ. העובדה ש- 86% מילדי כיתתנו לא יצאו לטיול מורה שלא רק הורה או קבוצת הורים לא "פעלה כשורה", אלא מערכת חינוכית שלמה הוכיחה קצר-יד. מוסיפה לכך העובדה שילדי כפר הנשיא הם ניגוד מושלם (מבחינה זו) לילדים מקיבוצים אחרים, שאצלם שיעור היציאה היה יותר גדול - אולי תורמת לסברה זו שהעלינו. ההדרכה, או חוסר ההדרכה, לדעתנו, מהווה משקל גדול במחדל שקרה. מאז כיתה ו' לא היתה יד מכוונת אחת ששוחחה עימנו, עודדה אותנו ואולי אף אומד: "חינכה אותנו" לערכים שכיום, כנראה, אינם נחשבים בעינינו.

בסעיף זה אני דוקא קורא לצעירים שביין חברי המשק לצאת מאדישותם ובוודאי לא לבוא אלינו בטענות שאנו לא בסדר!

תופעה נוספת שהבחנתי בין חברים מסויימים בקיבוץ, ופה אני פונה במיוחד לאריק:

ישנה נטייה לנסות (ואף להצליח במידה מסוימת) להסוות את המציאות החודרת במערכת החינוך במעטה וורוד שלטות קצר הוא טוב אך כל פעולותיו, בעצם, אינם נותנים גישה לקרקע שאותה ברצוננו לדשן, ומקשה על מלאכת החינוך.

אריק ברצוני להתריעך: אם לא תחדל מלכסות את קיבוץ כפר הנשיא במפה וורודה לעולם לא נוכל לרפא את "החולים", ו"המחלה" תגבר עד שתקצר ידינו מלהושיע כלל.

(המשך בעמ')

אריק, כמרכז וועדת נעורים, אנו פונים אליך בטענה נוספת: נוצר בנו הרושם שאתה בא אלינו (לחברים שלא יודעים - אריק משוחח עימנו רבות בישיבתנו במגמה שנראית לכאורה למסור לנו דו"ח מוועדתו אך הטעם שהוא משאיר זה הספת מוסר בלתי רצויה) עם ראש אטום ורק הפה פתוח (סלח לנו על ההתבטאות, אך זו המציאות). מבחוץ אתה נראה כאילו אתה פתוח להצעות, אך הוכחת לנו בישיבתנו עמן שאתה מתעלם מדברינו, מתחמק וכשאינן מילזם בפניך אתה מוכן אף להטות את השיחה לנתיב הרצויי לך. אריק, האם מותר לך לנצל את מעמדך בכדי לסנון את הרצויי מבין דברינו והלא רצויי? יחס זה מצידך גורם ליחס אפרורי ועכור מצד חברת הילדים כלפי הוועדה. והדבר יקשה בעתיד כאשר וועדת הנעורים תזדקק לאמון החברה שלנו ותתקל במצב של חוסר פופולריות, איבוד השליטה, ויחס דוחה מצד חברת הילדים.

לסיכום נושא זה, ארצה להתייחס לכמה מן הכתבות שנכתבו כתגובה לאי-יציאתנו לטיול.

- א. אני לא חושב שאבדה תקוותנו, אני סומך עליך אפריים להוציא את כיתת כנרת לכל הטיולים.
- ב. הבנתי ממכתב אחד שנכתב שאם ילד מכיתתנו שרוצה מאד לעשן סמים, לדוגמא, והוא עומד על כך - אשריהו?!

עכשיו נרצה לסכם בקצרה את חלקה של החטיבה במעשה. אנו רואים את החטיבה כגוף שאינו יודע היכן ראשו והיכן רגליו (או זנבו?) והדבר הוכח לנו בכנסים ובטיולים רבים! לחטיבה על מעשיהם? בכך שאריק אמר: "מה אומר" נבקש להשיב לו: מי הם החטיבה? ומה הם? במיוחד כאשר אומרים לנו: אתם החטיבה, אך כשנוח לאנשי החטיבה הם סותמים לנו את הפה. ("אגב" מישוהו פעם טרח להסביר לנו את העקרון שעליו מושתת הקיבוץ, ומה ההבדלים בין האיחוד והמאוחד, והיכן החטיבה נכנסת לתמונה? האם החטיבונים עצמם יודעים?)

לסיכום, לחברים "שכל כך דאגו" לנו - באמת היה נהדר והשממה, שאחרי שטפונות החורף העזים, לבשה ירוק ויופי לא נורמלי, וחבל שלא כולם אוהבים את קסמי הטבע כי אז, כולם היו יוצאים לטיול... האם נשתמע שוב בשנה הבאה?

אלישע ומיכל
(מכיתת עופריה)

שאלה של קיום

האמת היא שלא כל כך רציתי לכתב לאחר שקראתי את שאר התגובות לאריק, בדברי הכפר. ואף על פי כן איש מכל אלה לא הצליח להעביר אל הקוראים את החרדות האישיות שלי. את התחושה של קול קורא במדבר, את ההרגשה המפעמת בכל אחד מאיתנו של הנפילה לתהום ואת הידיעה שתוך כדי הנפילה עלינו לעשות את ימינו להרגל, לשגרה.

אני מרגיש שמה שמדאיג אותי יותר מכל, זה לא שיקרה לנו שוב מה שקרה בשואה, אלא שאנו נהיה אחראים לשואתו של עם אחר.

כך בין השגרה והטרדות הרגילות של מילואים, אינפלציה, ובעיות חברתיות ובין שנאות קטנות וגדולות שבנינו לבין עצמנו, נוסף עוד נדבך ועוד נדבך לדבר שהיה בעוכרי כולנו בסופו של דבר. ותאמינו לי, כל אלה שמדברים על חברון ליהודים וערבים ביחד לא יכולים שלא לראות בשעת עוצר רק לחושבים הערבים אסור להסתובב בחוצות וכך הולך בוינגרד והופך לבגינגרד. ודבריו של אלתרמן שבים והולמים בנו: "כי צדיק בדינו השלח אך תמיד בעובהו שותת הוא משאיר כמו טעם מלח את דמעות החפים מחטא".

והשפויים שבנו הולכים ונוהים בכחה של ההקצנה אחר הלוקאלפטריוטים, אחר תנועות משיחיות למיניהן, כשנחיריהם תרים אחר כושם זר ותוך כדי כך מסלפים את התפיסה והרוח היהודית כפי שנתפסו אלפי שנים. והתפיסה הזאת מושחת לדעתי, על שלוש אבני יסוד.

א. "ואהבת לרעך כמוך" מגלם את הנדבך ההומני, מוסרי שבלעדיו לא יתכנו חיים חברתיים.

ב. "ישן מפני חדש תוצאו" (תלמוד בבלי החדש מקובל על פני הירושלמי הישן הרמב"ם שספריו הוחרמו בתחילה משום שעסק בספרים חיצוניים וחכמת יון, הפך למקובל כמפרש). האבן הזאת מבטיחה את הקיום ההתפתחותי של ההויה

הרוחנית, שאם לא כך תתנוון ותדעך. ג. אחר רבים לחטות (ראה - מעשה בתנורו של עכנאי) והוא היסוד של הסתדרות האנשים בינם לבין עצמם מה שבני אדם קוראים דמוקרטיה.

שלושת הנדבכים האלה מגלמים לדעתי, את תאוריית הקיום כפי שהיא מקובלת על חלקו הגדול של העם.

עוד דבר מענין שניתן להבין מההיסטוריה (כה אמר אוספנסקי) סיטואציות היסטוריות קיימות לעד, ורק השחקנים כלומר, אנחנו מתחלפים.

גוש אמונים מפר את האידון וקורא תגר על "תאוריית - הקיום" ולכן הוא מסוכן לקיום כולנו. ועלינו לצעוק בראש חוצות ואפילו בחו"ל דרכנו לא דרכם. אנחנו רוצים לשלוט רק בעצמנו, לא באחרים. איננו צריכים לחושבים-עצים ושואבי מים. אנחנו רוצים להיות קיימים ולא איזו אפידוריה ורומית או צלבנית לחופי הים התיכון. זה אולי קצת מגוחך, אבל אם לא נכניס קצת מוסר לעסק לא נהיה קיימים.

דודו.

חשיבותו המעשית של שלום עכשיו

על מה נתוש הדיון הפנימי היום בישראל?
מצד אחד אמונה מלאה, שכל הארץ שייכת לעם היהודי - עם זכות מלאה להתנחל בכל פינה. דיעה נגדית, שעדיפה מדינה בחלק בלבד מארץ ישראל, אבל עם רוב יהודי גדול, ומדינה דמוקרטית.
שתי הדעות של ציונים גאים ואחראים - ולא של שונאי ישראל, לדעתי ההבדל כאן הוא בין גישה "אמונתית, מיסטית, גזענית". לבין עמדה "דמוקרטית וריאליסטית".
למה?

עדיין זכור לי דיון ארוך ומעניין בין חניכי חטיבת האיחוד לבין חנן פורת בגוש עציון בשנת 1968. "לוותר על הגדה - זה כאילו לקטוע אבר מגוף חי".
וכאשר שאלנו אותו מה עם זכויותיהם של מיליון ערבים אשר גרים בגדה?
"הם דומים לדיירים אשר לפי הנוחיות שלהם משלמים שכר דירה - אבל בעל הבית האמיתי - הוא העם היהודי".
עד היום זוהי עמדתו של גוש אמונים - ולצערי - של ממשלת ישראל הנוכחית.

העמדה הזאת "מיסטית וגזענית" הלוח והיא מבוססת על זכויות יתר של עם אחד על עם שני - כאשר "הדיירים מתוך נוחיות" - אינם זכאים להכריע על עתיד המקום - ונטולי זכות ההצבעה לכנסת של נבחרת העם. כנגד - עמדה דמוקרטית ברורה - לכל אזרח זכויות שוות - וכתוצאה מכך אין דרך דמוקרטית להגשים את החלום של ארץ ישראל השלמה. למען הדמוקרטיה - יש לוותר על חלק מהארץ. כנתיים מנסים להגשים בפועל את הדעה האחרת - וכתוצאה מכך מכניסים את עצמנו למלכודת של עם כובש - עם צורך בעונש קולקטיבי - כמו עוצר בעיר גדולה משל 9 ימים. אין מנוס מצעד כזה, כאשר מוותרים על הדמוקרטיה - אבל עד מתי נוכל או נרצה - לשלוט במיליון ערבים? ואם זה התגשמות החלום הציוני - אשר הניע את חברי כפר הנשיא לעלות ארצה?

עלי להדגיש שאין כאן חלוקי דעות על איזה שאלה "בטחונית". אין מניע "בטחוני" לאכלס מגורים בחברון - ולא היה מניע כזה לייסד את אלון מורה (ראה פסק-דין של בג"ץ).
והיות וישנו מיעוט קטן, אבל נמרץ ונאמן לעקרונותיו, אשר בנוסף להפגנות, מוכן לתפוס שטח, ולאכלס בתים ולהתנגד גם בכוח לממשלה (גן הירק) אז דרושה קבוצה שניה - אשר תפעל על מנת לנטל חלק מהנזק אשר נעשה - ושיטיל לחץ נגדי על הממשלה ועל דעת הקהל בארץ.

רוצה לחת כאן דוגמא מאלפת. ישנם פרשנים אשר פסקו שההפגנה של 100,000 תומכי שלום עכשיו ערב קמפ-דוד, השפיע על בגין ועל משלחתו - ולא פחות על שרי המפלג, כאשר ראו צעירים רבים, חובשי כיפה בין המפגינים.
גם היום דרושות הפגנות דומות על מנת להקאות לממשלה שרבים מאד מתנגדים למדיניותה הנוכחית, וללחץ על כל המפלגות לנקוט בעמדות מתונות ודמוקרטיות - לקראת הבחירות הבאות. אני חרד שללא לחץ נגדי - המצב עוד יתדרדר - עד לסכך את הסכסוך השלום, ועד מרי אזרחי הולך וגובר על-גדל מיליון ערבים - "דיירים ללא זכויות".
חבל שבתנועה הקבוצית, כתנועה דמוקרטית ותנועה מאורגנת - לא מסוגלת לעשות יותר להגביל את הצעדים המסורפים של גוש אמונים ותומכיו.

קולין.

שירים מהבית

בסחון

בסחון הוא קופסא
עשיתי לי סדקים
ומה נפלא הזעזוע.

בסחון הוא גדר
אם רק תכפוץ
תוכל לנוע,

בסחון הוא שקט,
הוא מיים באגם,
בסחון היא אבן
שהזזתי שם.

גן העדן

ליד ביתי גן-העדן
איש אינו מבחין,
הומה הרוח כעוגב
המתריבים כאדרת
סלעים רוחצים בפנינה
בכי גשום, צחקוקי שמש,
ודשא בנשיקותיו פרפרים,
כאן השמיים והאדמה סיפורים
זה לזה, והצבעים באהבה,
בית ספרו של החיים קראתיו,
בואו אתם חכמים
הקשיבו לזקני הסלעים
ומצאו את לבכם.

מולדת

כשרי רחל אהבתיך מולדת
כרי שממון מזהיבים,
יקרת לי בצופת מראיך,
בקולות אנשיך,
כיעור עריך השוקקים,
בחלוני יסמין פורח,
ילדי שר שיריך
אהבתיך מולדת
בהריך, בזרועותיך האמהיים.

מאת: שרי

לחבר אבובימי אך ממושמע,
אשר ערך בקור ידידותי בחדרי ולאחר מאבק מצפוני, אני מקווה,
ביגש ללא בושה למזכירה כדי לדווח על פגיעה בחוקי איסור השימוש
במשחת שיניים מוברחת.

תודה לך ידיד יקר, על שהזכרת לי שבכפר הנשיא אכן קיימים חוקים
להגבלת השימוש בפה וכתוצאה מכך את השימוש הבלתי באות באברים אחרים.

פעולתך הבלתי אבוכית למען חברתינו תדרבן, ודאי, אחרים להתעטף
באצטלת האבובימיות בשם ההגיינה הדנטאלית.
אך אל דאגה חבר, ההיסטוריה תטהר שמך בבוא העת כאשר אותה משחם
לבנה, הזרע לבו כל כך (והאחראים לכת הרבה הבאה אוראלית בלתי רצויה)
תעלם מעל פני כדור הארץ.

ביבתישם אין בידינו לנחמך פרט להכרה אילמת בכל אותן שעות על
שעות של עמידה בגנים אפלים ולחים ובהתבוננות בלתי בלאית מבעד לחלונות
מקלחת זרים.

מפאת החורף הצפוני הקר יהיה זה אך מן התבונה לקחת בחשבון בגדי
חורף חמים, אך הזהר בכובע!! אורחים-עובדים, ושאר אזרחים מדרגה שניה
לומדים עד מהרה לזהות את סמל החוק ובוטים להמלט מפניו ברגע הרפיעו
בשטח.

הטוב ביותר תהיה, אולי, שקית אבובימית מפלסטיק שתוכל גם להגן
על האף - אבר חיוני בכל עבודת בילוש.

אה...ה...ה...דרכו של צדיק אינה סוגה בשושבים ויש כה הרבה ללמוד...

כיצד מבחין אדם, בהכנסו לחדר זר, בעדויות המצביעות על אופוריה
שבגרמה כתוצאה משימוש קלוקל במשחת שיניים?
מה הם סימניו של אותו נגע בורא? - אותו קצף קל בקצות השפתיים? - הלובן
הבלתי טבעי של השיניים?

קורסים מעולים אורגנו למען המתלמידים, והשאלות המוסריות לא הזנחו.
אם, לדגמא, הנך צתקף ביסורי מצפון קלים - בל יירך לבבך, תלמד במהרה לדעת
שהקשת הרחבה של הגוונים שבין הטוב והרע, מותר ואסור, אינו מעניין כלל-
והמח, הפלא המרכב וחסר הסדר הזה, של האדם, הנו מיותר בתקופה שבה הנך נדרש
להגיב חד משמעית על מאורעות.
תתבקש להפעיל את כשר הביתוח במצבים כגון:

(המשך בעמוד....)

(המשך "מכתב לחבר אנונימי")

(להלן קטע משאלון סטנדרטי מתוך הקורס הב"ל)

(נא למלא בכתב ברור ומסודר)
קרא בעיון את הקטע הבא וענה על השאלות:

"תאר לעצמך חברה שאחד הטאבורים המרכזיים שלה הוא שמירה על צניעות האשה. חברה זו מתכנסת ומחליטה ברוב גדול לאסור באיסור חמור שימוש בלבנים (תחתונים) ארוטיים. האנספרציה המשקעת בקבלת החק ובאכיפתו, גורמת לחברה להציץ בצורה בלתי מרוסנת מתחת לכל חצאית."

1. הצע שיטה של חקירה שתחשוף הנאות סודות אצל גברים.
 2. הבא טיעונים לגבי הקשר הידוע בין הנאה מעוותת ושימוש בלתי נאות במשחת שיניים.
- בסיום הקורס יזכו המסיימים בהצלחה, בתעודת גמר ומעיל גשם לח.

אם לאחר תקופה פוריה וממושכת של הצעות בכל סוגי מזג-אוויר, מסתבר לתדהמתו של הנבלה המיקצועית, שהתדמית אינה ניתנת להסרה עוד, אזי תזכה אותו החברה בביתוח לובוטומיה חינם וארבע וחצי ימי חופש (חצי-פנסיון בלבד!!) במלון הקיבוץ בבתציה.

בהערכה

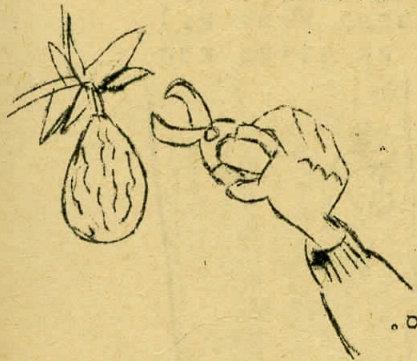
דגלס א.

(תרגום: דוד)

מפת הזבל

אם לצטט בטאון רב תפוצה, אפשר להפיק אנרגיה מזבל!
וזאת ע"י התססה (ולא ע"י הוספת קטניות לחפריט...) וכן להשתמש במה
שנשאר לדישון. לכן מעתה אני מבקש את הכבוד המגיע!

* ראשון חביב, כדי לעודד את האינטליגנציה בקירובכם, נפתח בחידה.
מה זה גבוה, בלונדיני, מתולתל, מדבר במהירות של מא"ך, אימפולסיבי
וקיבל דרגת סגן לפני שבועיים...?!

* ממקור חדש נמסר לי, שאחרי ביקור המשלחת של שגרירות
ארה"ב במשק ואכילת ארוחת צהריים, הם החליטו להעביר את
עיקר הסיוע למזון ולא לנשק.

* בשני טקסים נפרדים נקטף אבוקדו הפוארטו האחרון
בדרוז ובבית, ובזה למעשה הסתיים החלק הארי של הקטיף
השנה. כתבנו שנכח במקום שמח לציין שהוא זכה לשמוע את
הביטוי "ברוך שפטרנו" בחמש שפות כולל פינדלנדית ואפריקנס.

* מגרש הכדורסל הולך בעקבות בן-דודו הרחוק, כביש כה"נ-ראש פינה, ומתמלא
לאיטו בחורים. ההיסטוריה תוכיח, אם הבעיה היא תורשתית או סביבתית.

* הן-שוב בהריון!! בלי שום תכנון מוקדם, בלי שום התחשבות במצב הכלכלי
בבעיות חוסר מזון, וחוסר דיור. מדובר ב- פיילס. בולי ומגי שעשו לא נזמן
כמנהג מבקרי לשכות הסעד. דרשו - וקבלו.

* משאל בזק של דעת קהל, לגבי הנושא לפורים, העלה שיש קבוצה מסוימת
באוכלוסיה שאינה מרוצה. לטענתם הנושא הוא מימלא התחום בו הם מבליים את
שעות הפנאי...

* ומשהו אישי לסיום. כיוון שקטע מכתבה שכתבתי
נשמט מ"דברי הכפר" התחלתי לחשוב שאולי מתנכלים
לי וזה מזכיר לי משהו שאמר פעם משהו חשוב:-
"זה שיש לך פראנויה זה עדיין לא אומר שלא רודפים
אחריך".

וזהו. רק אל תשכחו לסגור את מכסה הפח.

עודד

לגבי עפרית המסכנים;

שאתם תגיעו למצב של הודעה בתלות כה חזקה ב"חיבור הקיבוץ" וב"עזרה" מהמבגורים עד כדי כך שאם לא תקבלו עזרה כזאת תהפכו "ל בשר רקוב" (כדוריקם) עד לאן התדרדרתם?

איבני מתיחס כרגע לכך שאינכם משתתפים בכל מיני כנסים ומאורעות "הקיבוכיים", אף פעם לא יחסתי לכך חשיבות מרובה וסמכתי על כך שתהיה התנגדות טבעית להתעסקות בשטריות (במידה והם אמנם כאלה). אך ראה זה פלא! דוקא הדבר הגרוע ביותר מכל החיבור הקיבוץ, דהיינו, החיבור למנדעות שבני המשק חייבים לקבל חיבור קיבוץ ואם לא אזי הם "לא מצליחים" - הם "כשלון" - דוקא זה בתפס אצלכם? מילא שהמבוגרים יחשבו כך אבל אתם עצמכם!!

מפחידה המחשבה שדוקא הבנים מחשיבים את החיבור הקיבוץ כתורה מסיני ואם לא "הונכו" כראוי אזי, אמנם ההורים אשמים אבל הם (הבנים) יוצאים דפנוקים מכל העסק: "לא תעזרו לנו - נהפך לבשר רקוב" - מה פתאום?!

אדם שאינו דואג לעצמו אפילו אלוהים לא יעזור לו, והדבר נכון גם בקיבוץ. הרבה אמת יש בטענותיכם אבל מכאן ועד לכניסה למין אפסיה של "הם דפקו אותנו - אנחנו לא יצליחים - כשלון" איך ירדתם לשפל כזה?!

החברה הבוגרת אמנם אחראית לכם במידה רבה אך החברה הבוגרת היא סך-הכל אוסף של פרטים - בני אדם, ואני ואנוי לכם אם כך תהיו תלויים במבוגר או אדם כלשהו.

אתם רוצים חופש וזכויות? מי יתן לכם אותן? איפוא אתם חיים? האינכם יודעים שזכויות לקחים - לא מקבלים? מי שאינו בלחם על חופש וזכויות,

א) לא יזכה בהם

ב) יאבד את מה שיש לו

זה ממש צורם לשמוע: "אף פעם לא ניסן להביא את הסוס לבאר..." אפילו אם זה נכון, האם אתם מסוג הסוסים שצריכים תמיד להוביל אותם?

כל הכבוד הצלחתם ממש להרגיל אותי וזאת בעקר משום שאיבני מאמין שאתם באמת כאלה, וחם וחלילה שתדרדרו למצב כזה...

...אז אולי תוציאו את האצבע...

...תפסיקו להאשים את כל העולם...

...לילל ולבכות... ותתחילו לתפקד ולהראות לנו מה אתם שווים!!!!

בתקווה

ה. אלמן

ווענדט הקשישים ובעיות הזקנה

לאור פעולות הוועדה ושיחת החברים שהתקיימה השבוע, חשבתי שמספר שורות שנכתבו על ידי ברטרנד ראסל בנידון יעזרו לכולנו. והנה הן:

איך להזקין

בהגיענו לגיל הזקנה יש להזהר בפני שתי סכנות פסיכולוגיות. אחת מהן היא לשקוע בעבר. אסור להצמד לזכרונות, להצטער על הימים היפים שחלפו ולכאוב יום-יום את זכר ידידיו הטובים שנששונו. מחשבותנו צריכות לצפות לעבר העתיד ולעבר המעשים שיש עוד לעשות. זה לא קל, באשר לעבר יש בתודעתנו משקל סגולי גדל והולך. ושניה - אסור להדבק לבני הנעורים מתוך תקווה שאנחנו עשויים להתרענן מכוח החיוניות של בני התשחורת.

ילדיך גדלים והם רוצים להיות את חיהם. אם אתה ממשיך להתעניין בהם כפי שהתעניינת בהיותם צעירים - דע - נוכחותך היא לטורח. אינני גורם ניתוק - אך גישתך אל בניך ובנותיך הבוגרים צריכה להיות גישה של הבוננות. והירהור, ואם זה נחוץ ואפשר - גישה של עזרה. אך בשום אופן לא להפגין - יחס אמוציונלי.

אני סבור שקל יותר לשאת את גיל הזקנה. כאשר אתה דבק באינטרסים לא אישיים, שבעיקבותיהם באה פעילות מתאימה. ניסיון רב שנים והוא ינוצל מבלי שהאיש יהיה למשא לקרוביו. אל תסיף לילדך שגדלו לא לעשות שגיאות. הם לא יאמינו לך, ומה עוד שהגיאות הן חלק מהותי של החינוך ועיצוב האישיות.

ללא עיסוק יהיו חייך ריקים. ולא תפצה את עצמך בחברת בניך ונכדיך. אתה יכול לעזור בכסף ואת יכולה לסרוג אפודות - אך דע לך - הם לא נהנים מחברתך.

אי אלה זקנים מוטרדים מהפחד בפני המוות. לגבי צעירים - ההרגשה הזו מוצדקת מפני שהם טרם ידעו את כל השמחות שהחיים יכולים להציע. איש זקן שידע ושבע חדות חיים וצער ובכל זאת חרד בפני הבלתי-מודע של המוות - זהו מחזה שהדעת לא תסבול. הדרך הטובה להתגבר היא לעשות את האינטרסים שלך יותר רחבי מידות ופחות אישיים. תומות האיגו שלך יתמוטטו וחייוך האישיים יהיו חלק מהחיים האונברסליים.

חיי אנוש דמוזלים לנהר. בראשית - נחל צר, שתי גדות מצירות. כמות מים זעומה הזורמת בשצף קצף מעל סלעים ומפלי מים. בהדרגה הנהר מתרחב, כמויות המים גדלות, החופים נסוגים והזרם רגוע. ולבסוף ללא שבר הנראה לעין הנהר הופך לחלק של הים הגדול. ללא כאב אובד הקיום האינדיבידואלי. אנשים זקנים שמסקיפים כך על החיים לא יחששו מפני המוות.

הייתי רוצה למות על יד שלחן עבודתי, ביודעי שאחרים ימשיכו אתהאשר אינני יכול לעשות עוד, ובמחשבה שעשיתי את האפשרי.

לקט: משה בן חיי ■

עבודת חברים במפעל

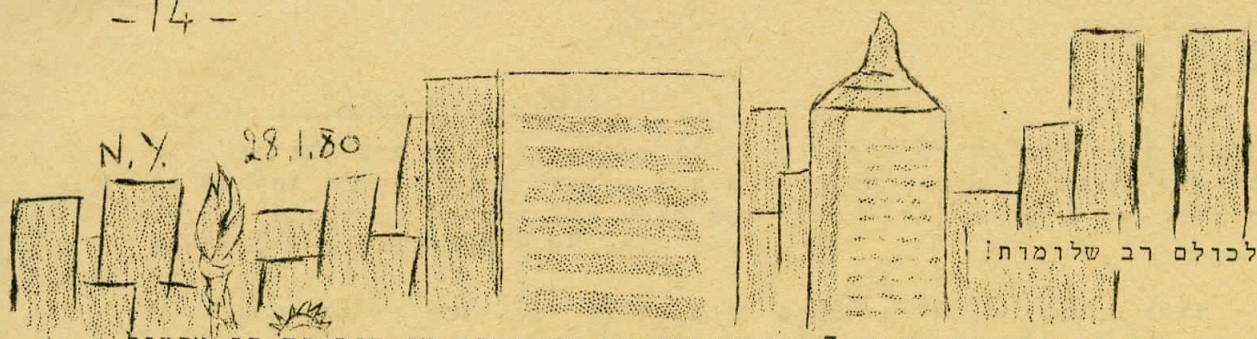
חברים רבים רגזו על אדי - שלאחר 10 ימים בלבד, כבר מטיל ביקורת על עבודתו במפעל. אבל לזכותו - הנה חבר אשר הסכים להכנס לשלושה חדשים לעזור להגביר את הייצור בכל מקום אשר ידרש - ורואה סביבו אי אילו סדרים לקויים, ולא רוצה לשתוק על כך.

כדאי לציין שאדי לפי הצורך עובד במשמרות ערב - ומשמרת לילה - כך שמחלקת הייצור אשר נמצא בה - כמעט הכפילה את תפוקתה - ואיננה עוד צוואר בקבוק בין בית היציקה של שתי משמרות - ולבין חדר העיבוד עם שתי משמרות (באותה הזדמנות רוצה לציין ששני מתנדבים נוספים לעזרת המפעל - פאול ואדי משית - יחד עם דודו - עובדים כחורגים בשתי משמרות - וכך מאפשרים הגברת הייצור בשיעור משמעותי).
כתוצאה מהלחץ על הגברת ייצור גדולה, לא שמנו מספיק לב לתנאי העבודה של החבר החדש (אפילו זמני) ולא קבל הסבר רחב מספיק על עבודתו (מאז - תוקן).

ברצוני להדגיש שהפתרון הטוב ביותר - זה הכנסת חברים נוספים - היות וכאשר נכנס חבר - זה מאלץ אותנו לשפר תנאים - לשפר יחסי עבודה - ולדאוש להסברים. החבר איננו מקבל שום תמריץ חמרי - וכך דווש בצדק, תמריץ של עניין, הכנה עבודתו, יעול עבודתו ותנאים סבירים.

קולין

נר זכרון
ארנון שורצמן
אדר תשל"ח

היתכן שזה כבר כמעט 3 חדשים שעזבנו את הבית או הנה זה רק אתמול

שלשום שהחזקנו מטפחת של הרב ורקדנו בחתונה של ציון וגילה שלנו.
המכתבים הרבים שקבלנו מחברים שאחלו לנו מזל טוב ל-30 שנות נישואין
ותאור החרמון המושלג הנראה מהמרפסת שלנו עזרו לרענן את הזכרון...

בינתיים ירד מבול כלכלי חדש על הארץ ואני מבין שזה נותן את אותותיו
על צורח החיים של המדינה כולה ועל הבית במיוחד - איזה מזל שהמצב הכלכלי
הנוכחי מצא את המשק במצב העכשווי ולא כפי שהיה לפני 10 שנים - עם זאת
הדבר בטח לא פשוט, אני בטח לא מקנא בחברים שחייבים כיום לנהל את העיניינים
הכלכליים של המשק. אני מניח שאתם לא מעוניינים בזכרונות הנוסטלגיה
שלנו והחאוריות הכלכליות על המתרחש בארצנו - אז ננסה לספר על עצמינו.

כשהגענו לכאן לא היתה ברירה אלא לקפץ ישר למיים ע"י כך שנסענו
ישר לכנס של כ-200 שליחי נער והחלוץ ועלצה - ס"ה תוויה בלתי נשכחת
להפגש עם טובי הנער מהארץ מלאי החלהבות ורצון להתמודד עם אתגרים -
רובם חברי משק, חלק לא מבוטל מהם אני מכיר מעבודתי בתנועה - זה נתן
לנו הרגשת בית נהדרת. ישיבה בצוותא 3 ימים ו-3 לילות עם חברה שמפוזרים
בכל רחבי יבשת זו ולשמוע את דעתם ותגובתם על הבעיות המרכזיות המחרידות
אותם כשליחי עם ישראל, היתה כדאית בהחלט. כבר הצלחתי להפיק תועלת
מפגש והכרות זו בסיורים שקיימתי בחוף המערבי ובקנדה.
אגב, מעניין לציין כהערה כללית על מה שקורה בארה"ב כיום, בקרנו
באוניברסיטאות ברקלי וב-UCLA: בלוס אנג'לס שבהם נולדה מרד הסטודנטים -
איזה מראה של חברה "מרובעים" שערות גזורות, אפשר לחשוב שמטיילים
באוקספורד....

(המשך בעמ')

אני מבין שאין ברירה, התחלתי לכתב קצת על אמריקה ואנחנו מנסים להזהר ולא להביא דעות מוקדם מידי... אבל.. איך אפשר לא להגיב על העיר הזו יוצאת הדפן - ניו-יורק - תחושה של סתירה בין הכיעור והיופי, לא עוזבת אותך לרגע.

מצד אחד, לגור כאן במנהטן כיום זה לחיות במרכז העולם, הכל מתרחש כאן מבחינה פוליטית - תרבותית - מדעית. דתיסת מסה כל-כך רבה של בני אנוש מצבע שונה ומשונה, ערבוב שפות לאין ספור נותן ל"בבל" החדשה זו אופי מיוחד שאי אפשר להשאיר אדיש לתופעה מיוחדת זו. אני בטוח שאין עוד הרבה מקומות בעולם שמתרחשים בו זמנית כל-כך הרבה אירועים תרבותיים, אומנותיים שונים ומשונים - איזו חוויה לדפדף ב-"ניו-יורק טימס" בו אפשר למצא חמר קריאה על כל דבר חדש תחת השמש - מאידך גיסה אנחנו לא יכולים להשתחרר מהצד האפל של עיר זו - שדומה יותר למפלצת של פלדה וביטון ומבליטה את האטומיזציה שח בני אנוש. מספיק לי להיות חלק מהמון זה לרגעים מספר שנפלטים ממפלצות ברזל שמגיעות לתחנות ברעש שדומה יותר לרעידת אדמה. להתעורר בלילה לרעש של מכוניות כיבוי-אש ומשטרה ואמבולנסים - אתה לא יודע איפה אתה - האם זה חלום רע או מציאות מתמדת שדומה לסרט "קוגק". אם זאת, אל תקבלו רושם לא נכון, לא הכל שחור - לפעמים יש הפתעות נהדרות כמו כניסה של רכבת תחתית על יד המלון שלנו או ~~TRADE CENTER~~ איפה שכמעט כל ערב מתרחשים אירועים תרבותיים בחינם, אנשים יושבים סביב שולחנות ושומעים למנגינה של תזמורת כושים בסגנון ~~NEW ORLEANS~~ או מוזיקה קלאסית באווירה תרבותית מצוינת - זאת הסתירה שניסיתי לתאר אותה. אתם יכולים לתאר איזה תענוג היה לטייל יחד עם אלן וויטהם ולשוחח על כל המבנים המעניינים שנותנים לעיר זו בלילה, קסם מיוחד.

ובעבודה יום-יומית אני לאט לאט מתחיל להשתלט על הבעיות - לא פשוט להחרגל לאנשים חדשים, מושגים אחרים, לעשות החלטות כל רגע על יושרים שיחסית זרים לי - אבל העקרון של ניהול "עסק" הוא דומה בכל מקום - סדר-היגיון-מנגנון נכון-דרך נכונה לקבל החלטות והכי חשוב, תוהר מידות - נשמע מוכר? וכמעט שכחתי יחסי אנדש - בכל מקום אותו הדבר.

(המשך בעמ')

(המשך מכתב מיכאל ובטי)

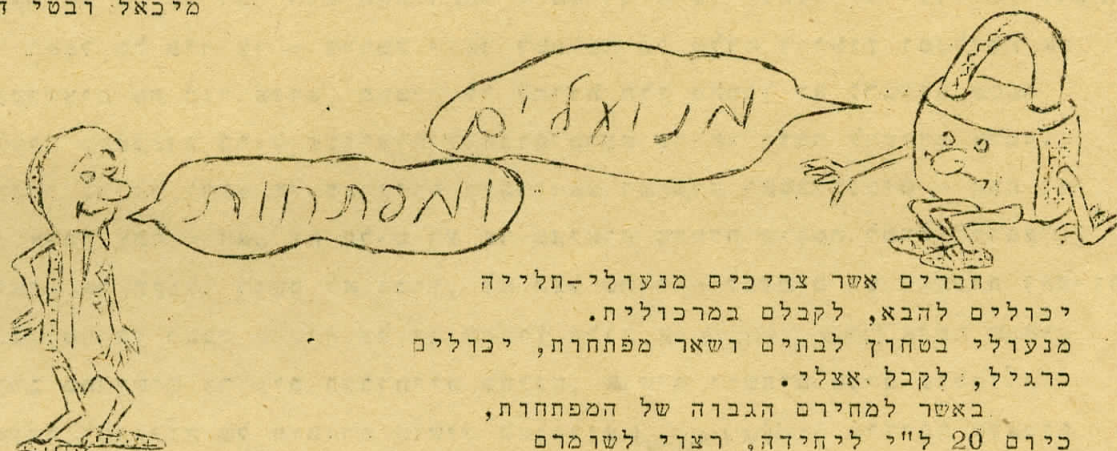
מוקדם מידי להביא התרשמות על הציבור היהודי, הציוני ותנועת הנוער שלנו - הניסיון קצר מידי אבל לשמחתי יש לי אפשרויות והזדמנות לעסוק בשטחים אלה ואני תקווה ששנינו נצליח לתרום - בטי עד כה לא יכלה לעשות הרבה כי רק השבוע עברנו לדירה, סוף סוף!

אגב, יש לנו קשר מצויין עם הבנים שלנו כאן, נפגשנו כמה פעמים איתם והם כבר יודעים מהי השליחות "האמיתית" שלנו כאן - מבחינה חברתית יש לנו מעגלים מעגלים של ידידים, החל מהשליחים של התנועות דרך המשלחות של המדינה חוג בנקאים ומשלחות כלכליות והידידים שלנו כמו שוורצים בלומניטכו' כך שהכל שאנחנו זקוקים זה זמן, כדי למצא דרכים להרחבת הקשרים.

אם ברצון המשק שנעשה קצת עבודה גם לבית תלחצו על הצלמים שסוף סוף יקימו את ההבטחה לקבל שקופיות וסדסים ואתם תמשיכו לכתוב - כי אין תחליף לבית שלנו.

אנא בקשתינו היא שחלק מהחברים שעד כה לא קבלו תשובות נא להתייחס למכתב כללי זה כתשובה ראשונית.

מיכאל ובטי דוארי

חברים אשר צריכים מנעולי-תלייה

יכולים להבא, לקבלם במרכולית.

מנעולי בטחון לבתים ושאר מפתחות, יכולים

כרגיל, לקבל אצלי.

באשר למחירם הגבוה של המפתחות,

כיום 20 ל"י ליחידה, רצוי לשומרם

במקום בטוח. אני בטוח שישנם הרבה מנעולים ומפתחות "נשואים וגרושים"

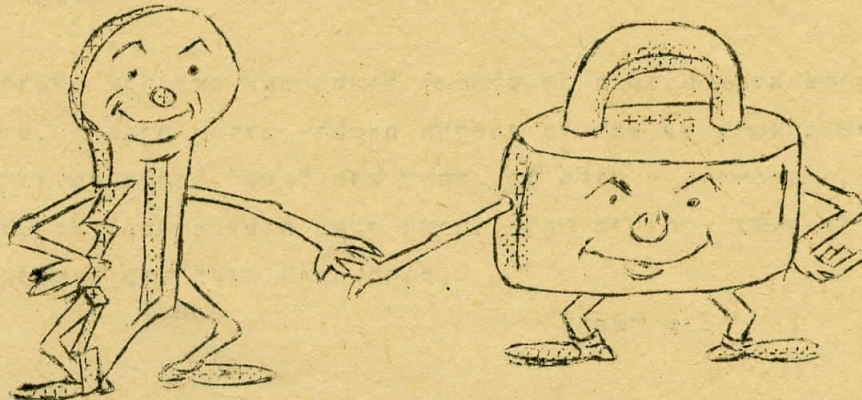
השוכבים בארונות שכבר אין להם שימוש.

אם ביכולתכם להעבירם אלי לשימוש

חוזר, אשמח מאד.

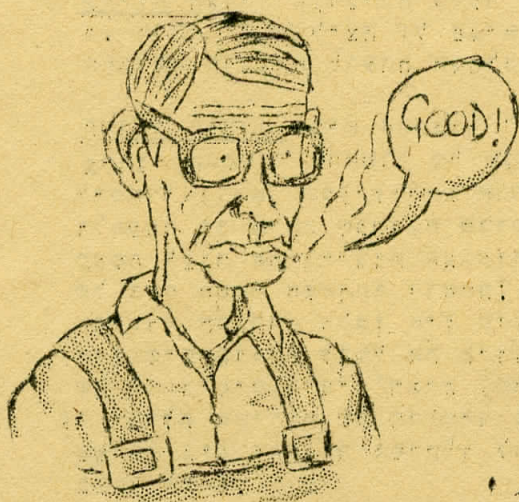
בתודה

ג' ימבר.

לונה פארק

בגלל סיבות כגון: חרף גשום, שבירת רגל של טוני בשדה הקרב ועוזר ראשי בלי ברכיים לא עשינו דברים נוספים ללונה פארק מאז סגירתו בקייץ שעבר. אני מקווה שעם שיפור מזג האוויר ועזרתו של בוני, נוכל להכין את הלונה פארק לקראת יום העצמאות.

השנה לא נוסף ציוד, חוץ מאשר שכלול של הקליעה למטרה. אבל אני משוכנע שתוכלו להנות לא פחות אפילו אם יהיה פחות אוכל לעומת השנה שעברה, אשר עלה בסביבות 10,000 ל"י ליום בילוי לעומת זאת אנו מקבלים כיום הכנסה עבור שימוש בקסינו שהיא תרומה נכבדת כנגד הוצאות התפעלה. זה הכל בנתיים חברים ואפשר להתהפך ולחזור לישון.

שלכם
ג' ימבו.

→ כוס רגל!

לאדי שלום

כמה הערות קצרות בקשר לכניסתך הלא נעימה למפעל והתיחסותך אליה. (תשובה יותר מפורטת תופיעה בשבוע הבא כשיתפרסם מאמר שכתבתי לעלון החגיגי של המפעל שכנראה לא יצא לאור).

לענות על כל טענותיך היתה מחויבות תגובה ארוכה מאד. המשתרעת על הרבה דפים, אבל אם באיזו הזדמנות אתה מוכן לשוחח על הנושא איתי, אשמח לעשות זאת בתוספת כמה בקבוקי בירה. ביתם לדבר אחד בן רצוני להגיב, וזהו נושא היצור והיעילות או אי-יעילות שבו.

רמה גבוהה של יעילות בייצור תלויה באיכות גבוהה בהנהלה, ואם יש דבר אחד שחסר בארץ זאת הרי זה ניהול טוב. בגלל מחסור זה בניהול יעיל יצא לתעשיה הישראלית שם הידוע לשמצה.

ומן הכלל אל הפרט: מי הם אלה המרכיבים את ההנהלה במפעלנו? ההנהלה הקשורה בייצור היא אותם מעט החברים, שקשורים בעבודה ב"רצפת" בית היציקה. אף אחד מן החברים האלה איננו מנהל מנוסה או טוב אבל הם עושים את מיטב יכולתם מעל מורכב והולך.

אפילו נאמד את היעילות בייצור ב- 50% - 60% אפשר לקבוע בוודאות שזהו 10% לפחות טוב מן הטוב ביותר השני בארץ ועם מצב כזה אני מוכן להסתפק לעת-עתה.

כמו שאמרתי אשמח לשוחח איתך ביתר הדברים באופן אישי, כוא נראה אם אוכל לשכע אותך.

שלך

מקס חייט.

קבוצת "כנרת" הצטרפה לחברת הילדים במסיבה מוצלחת. חמישה ילדים מקבוצה זו לא יצאו לטיול שנתי - בכל זאת שיפור באחוז ההשתתפות.

עליזה תצור מעוניינת ללמד באוניברסיטה במגמה להורות בכיתות על יסודיות. ו. הנעורים המליצה על פניה של עליזה ומאחלת לה הצלחה בלימודים. ההמלצה הועברה לוועדה השתלמות.

תעודת בגרות בבית החינוך "עמק החולה" מעוגנת בציוני מגן המעונקים על בסיס ציוני הסמסטר הראשון של שנת י"ב. המטפלת ציינה שבני י"ב נמצאים בלחץ לימודי נורא, שפעילויות אחרות נחשבות למטרד, יש בקשות לשחרור מיום העבודה ולמעשה זו כיתה שברובה מנוטרלת מכל עסוק מלבד בגרות. הועדה שמעה שקיימת מגמה לפזר את בחינות הבגרות על שנים י' - י"ב כך שהעומס בשנה האחרונה של בית הספר המשותף יופחת! שהלמידה במרבית הקורסים מותאמת לדרישות בחינות הבגרות ולכן אין סיבה לעומס ולכן אין הצדקה לביטול יום העבודה. אין שום כוונה לבטל את ציוני המגן או להפוך את הבגרות לחיצונית כמו שהיתה בימים טובים/רעים (מתוך את הלא נכון ונמק). נמתחה ביקורת על אי יכולת משוועת של התלמידים לכתב ולנסח עבודה בכתב. סוכס להזמין כמה ממורי בית החינוך ומנהלו לדיון יסודי ומעמיק בענין הבגרות והמגמות בקשר אליה.

צמצומים במספר מטפלות נעורים התקיימו כמה דיונים קשים ונוקבים. בין היתר נידון בעיות הקמת נערים, שעות עבודה של מטפלות נעורים והדרישות לטווח ארוך, סוכס שצילה שעובדת יומיים - שלושה בחוץ תסיים את הטיפול ב-י"ב (המונה 10 נערים כיום) אבל תקיים מגע איתם במידת הצורך בקשר לדברים אישיים.

רשימות נהיגה לפני שנה מצאנו את הסכום הדרוש ללמודי נהיגה (מוצלחים) לארבעה בני י"ב. השנה יש כבר שתי פניות התשלום לשיעורים אינו מפגר אחרי האינפלציה. הוחלט שלא תידון אף פניה לפני שיהיה דיון בין רכז הועדה ורכז המשק.

מדריכים קיימנו דיון. הן ביחס לצורך למצא מדריכים מתאימים (בזה טענות כיתת "עופרית" מוצדקות) והן ביחס גורמי המשק לשחרור מדריכים ליציאה עם חניכיהם לסמינרים וטיולים. סוכס שיש להדגיש בפני ועדת המשק, ועדת כח-אדם והמזכירות שאם ברצוננו לשפר את המצב הקיים בהדרכה יש לשחרר את המדריכים לפעולות הללו וכן לאפשר השתתפותם במפגשי מדריכים. אשרנו רשימה של מדריכים פוטנציאליים. (המשך בעמ';)

העברת בנים לוועדת הבנים היא בעיה שטומנת בחובה סכנות מסוימות. חסרה חפיפה נכונה בין שתי הוועדות ולעיתים כתוצאה חוסר התאמה או שיתוף פעולה. החלט להציע ישיבה משותפת של שתי הוועדות בקרוב.

שמוש במועדון ע"י מדריכים ב-שש"ש או כיתות חיליים

יותר רק בחאום ובהסכמת המטפלות. היו מקרים של וציירת המועדון במצב משונה אחרי ביקור במשק. הודגש שכל אותם החוקים שחלים על בני הנעורים (במיוחד בנושא עישון בציבור) חלים על אורחים - נערים בבקורם במשק והאחראים חייבים להקפיד על מילוי חובה זו. רכו ועדת הנעורים קיים פגישות עם קבוצת "כנרת" - לפי בקשתה - ועם בני י"ב הפגישות היו מענינות אבל לא ב- 100% מועילות. קיימים פערים מחוץ נוהג של אי הקפדה.

"חדעו לכס" - פרורים בעיניני חסכון.

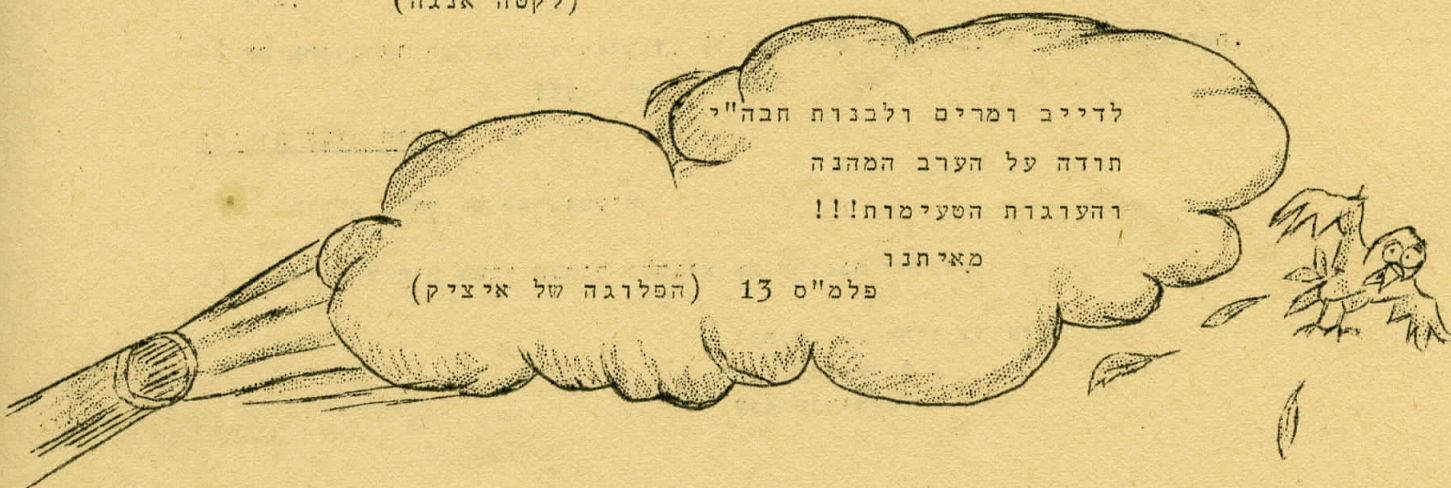
האקונום מוצר:
שאו איחסון חומרי ההפיה באקונומיה (קמח, סוכר, מרגרינה) יש ירידה כ- 10% בחצרוכת.

מהחשמליה:

הוחקנו מונים לחשמל במספר דירות ואחרי מעקב של מספר חודשים יביאו מסקנות לגבי השמוש בחשמל ביתי. הזמינו וקבלו חוברת עב-כרס מחברת החשמל בשם - "חסכון ויעול בחשמל" דוד א. דוגר עליו ומקוה לפרסם ידע נוסף בקרוב.

מרכזות הכל-בו מוסרות שנעשים מאמצים לינות כמות מירבית של חומרים בתפוזרת דבר שחוסך הוצאות למשק ומוזיל את המחיר לפרט במידה ניכרת. אל חשכו להחזיר אריות.

(לקטה אנגה)

חברים יקרים,

בדרך כלל אין זמן להוסיף שיחות טלפון לכל בקשה של חבר, אבל היום המצב בלתי אפשרי!

אנחנו לא יכולים לברר אם רופא יהיה או לא יהיה (לפי השיבושים) לדחות הזמנות בגלל טיול, יום עיון וכו' לסדר מספרים מראש.

לכן בבקשה - לא להביא בקשות כנ"ל.

* * * * *

בקשר לקבלה במרפאה.....

היות ויש הרבה הרבה עבודה גם במרפאה וגם בבקורים (חדר חולים, חדרים,

בחי ילדים) אתם מתבקשים לחכות בסבלנות לקבל את השירות הדרושה.

* * * * *

ב בק ו ר י ם ב ב ת י ח ו ל י ם

ועדת בריאות פרסמה פרטים בקשר לנ"ל והנה הסבר אך לסדר את הבקורים.

(1) אם יש יותר מחולה אחד בבית חולים, על המלפפחה לארגן נסיעה משותפת.

(2) אם יש נסיעה אחרת (במיוחד לצפת) סדרן תחבורה יתבקש לצרף "בקר חולים". לכן לפעמים מיועד יסע לבקר קצת מוקדם ויחכה קצת לפעמים האוטו חוזר מיד והמבקר יחזור באוטובוס.

(3) במידה וחבר בודד יאושפז, ועדת בריאות תסכם עם חבר קבוצה לדאוג לבקורים (גם הנוסעים וגם התחבורה) ואם יש צורך, סדרן עבודה ימצא נהג.

(4) אם מתנדב או חבר אולפן מאושפז, על האחראים לדאוג כנ"ל ולדווח למרפאה.

*** ***** *** ***

נסיעות לבית חולים

(1) להודיע מראש אם לא נוסעים

(2) לדווח לאחות אחרי הבקר ולהביא את ההזמנה החדשה.

ובסוף.... תהיו בריאים!

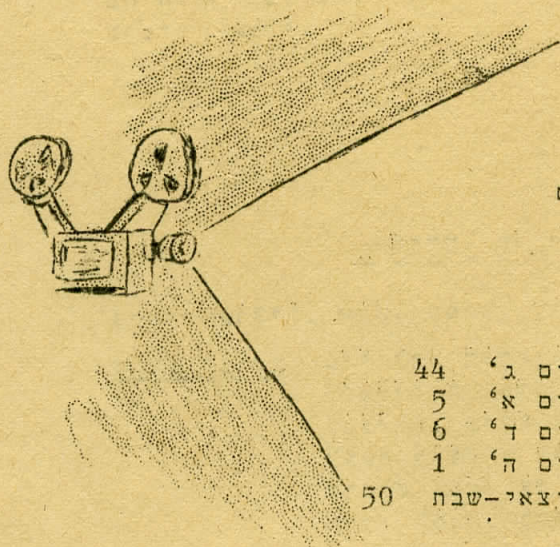
שבת שלום!

ענף הבריאות

הודעה למפעילי התנורים באזור הצפון ולקוראים הנאמנים של הסדר "בנינו
לבין עצמנו" כותב הסדר שמח שלפי מספר התגובות הנרגזות נראה שהוא הצליח
להכפיל את מספר קוראיו.

מסיבות טכניות (עייפות, תרדמת חורף, חוסר זמן, השתתפות בצער מדפיסי
העלון שלא יודעים לקרוא את כתב ידו, מחאת קוראים שלא יודעים מה לעשות
עם העלון בעל 24 עמודים ופקודת האשה "יש כמה דברים לעשות בבית!!!")
לא יופיע הסדר האהוב השבוע. אבל בקרוב עוד כתבה סנסציונית על נושאים
הקרובים ללבך כגון "מין עכשיו" "זקנה עכשיו" ועוד...ועוד.

אריק

__ לקראת האסיפה __

מועד האספות:

לקרעת הדיון בכצוני לפרסם את הנתונים
שנתקבלו במשאל בנושא.

סה"כ משיבים - 106
התשובות מחולקות כדלקמן

סרט:	יום ג' 44	אספה:	יום ב' 60
	יום א' 5		יום א' 6
	יום ד' 6		יום ג' 7
	יום ה' 1		מוצאי שבת 33
	מוצאי-שבת 50		

חזרה

טוב

ימי הולדת	
פאול כילגורי	24.2
יריב פרימוס	
יונה אורן	
יוספה שורצמן	25.2
אורנה נמינוב	
אופיר אורן (ריינס - נכד)	26.2
הדסה בן-נחן	27.2
יוסף חצור	29.2

מפלג

מפקד מפלגת העבודה

בערב חודשים מספר תתכנס ועידת המפלגת העבודה שבה יוכרעו נושאים חשובים וחיוניים. זו בודאי תהיה הועידה ההחרונה לפני הבחירות הבאות לכנסת. מיותר להדגיש עד כמה חשובה חברות עירנית ומבקרת מן התנועה הקבוצית הנעשה במפלגה.

מצוים בידי טופסי הרשמה למפלגה. יש צורך שחברים ותיקים יחדשו את חברותם ושחדשים יצטרפו לשורותינו. קיים חוג רעיוני בגליל העליון, קיים ויכוח בתוך המפלגה. מה חלקך בכל זה? פרטים אצלי.

אריק

דו"ח משיבת ר' כוח אדם

נכתב: קולין, שוש, שמחה, דוד ד, אנגה, אלק.

סדרן עבודה

כדי לתת הזדמנות לרכז המשק לבחון את ההצעה המקורית ביסודיות (ברוס ו') יש צורך בסדרן זמני היות ובני פ. מלא את התפקיד במשך שנה וחצי והוא עומד לצאת לחופשה ולמילואים בסוף השבוע. הוחלט לבקש מג'רי נ. למלא את תפקיד הסדרן במשך חודש ימים. במידת האפשר ימשיך ג'רי לכהן כנהג בריאות.

דו"ח משיבת המזכירות - 17.2.80

נוכחו: ברוך כ', יעל ש', יענקל מ',
רימונד ג', צילה ב"ר, משה ב"ח,
אינגה ס'.

בנים מאומצים (1)

נמסר שיש לנו כעת קשיי שכון חמורים, והפנייות הולכות ומתרבות. אחרי דיון, מציעה המזכירות לא לקבל כל פנייה באופן שגרתי, אלא להתנות את הקבלה בקשר הדוק בין הבן והמשק. כל פנייה תידון במזכירות כפי שהיה נהוג עד כה.

בקשת רוי אב לחופשה של 3 חודשים (2)

רוי מבקש לצאת לשלושה חודשים למשק אחר, מסיבות אישיות. הפנייה אושרה. תאריך יציאתו ייקבע בתאום עם הענף.

בקשה של אלן ויטהם לחזר למשק (3)

אלן עזב את המשק באוגוסט 1977, אחרי שהיה חבר במשך 5 שנים. הוא נמצא כעת כניו יורק, ומבקש לחזר למשק. הדיון בבקשה נדחה לישיבה הבאה.

למודים בשנת תשמ"א (4)

חברים שמעו אנפורמציה מפי משה ב"ח על בקשות ללמודים ארוכים לשנת תשמ"א. השנה הפניות עולות במידה נכרת על אחוז הלומדים המקובל עד כה.

לאור אי הודאות הכלכלית בתקופה זו, יש צורך להתוות קו לגבי הדרך להתמודד עם ה"בעיה" (עדיפויות, הקפאה, הפניית אמצעים נוספים).

חברים בקשו שהות כדי לבחן את הנושא, והוא יבוא לדיון נוסף בקרוב.

The "Kaloniot" are blooming profusely, the lawns are full of orange, pink, white, purple and red, and this brings us to this tale. Aynat-aged 4 years, found much joy at the sight of the "Kaloniot". "It's a good thing that there are so many "Kaloniot" because then we will have many seeds from them, and next year we will have many, many Kaloniot. After another pause, she said, "All in all, it's a good arrangement".
Story courtesy of the Wolfins

It's a girl!

After a spate of baby boys, we now have a female companion for Noga. Congratulations to Sara and David Devalt on the birth of Yf'at.

Lior Schwartzman returned home from the hospital, and is about ready to continue his army service.

Hospitalized Sidney Yodaiken and Larry Berkowitz. Both are in Safed hospital. A speedy recovery is wished for them both.

Purim is almost upon us. Have you received your slip yet for mishloach manot?

Birthday Congratulations

Paul Bilgoray	24/2	
Yariv Primost		
Yonah Oren		
Yosefa Schwartzman	25/2	
Orna Neminev		
Ophir Oren (Reines Grandchild)	26/2	
Hadassah Ben-Nathan	27/2	
Joseph Hazor	29/2	This has to last you 4 years; Joe!!

In Memoriam

Arnon Schwartzman

Shabat Shalom.

HEALTH SERVICE

<u>Service</u>	<u>Day</u>	<u>Hours</u>	<u>Place</u>	<u>Requests</u>
Physiotherapy	Sunday	All	Behind	Post box
	Wednesday	day	Heder Holim	130
	Thursday			
Dental Clinic	Sunday	7:15-14:00	Behind	List on door
	Thursday	7:15-15:30	Heder Holim	of dental clinic
Pedicure	Tuesday evening		Cosmetic room	List posted by
	Wednesday morning			Secretary's office
Eyes	Wednesday	: Iris	Sunday	Written permission from Iris
	Thursday	: is home	Monday	
	Friday	: these days	Tuesday	
			Urgent requests only	
			Evenings, Iris at home.	

General Clinic

<u>Day</u>	<u>Laboratory tests etc.</u>	<u>General services</u>	<u>Doctor</u>
Sunday	7:30	8:15-9:00 10:30-12:30 Afternoon during doctors hours	14:00-16:00
Monday	-----	7:30-9:00 10:30-12:30= 15:30-16:00	-----
Tuesday	7:30- =	8:15-9:00 10:30-12:30 14:00-16:00	-----
Wednesday	-----	7:30-9:00 10:30-12:30 Afternoon during doctors hours	14:00-16:00
Thursday	7:30	8:15-9:00 10:30-12:30 15:30-16:00	-----
Friday	-----	7:30-9:00 10:30-12:30	13:00-14:00

Saturday Medicines

9:30-10:00
Medicines will be dispensed every day at the medication window between 10:30-12:30.

Stay well and healthy.